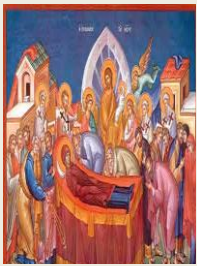

Cuprins:

Din comorile ortodoxiei: ADORMIREA MAICII DOMNULUI
TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE ADORMIREA MAICII DOMNULUI
Despre Maica Domnului la Părinții filocalici
Din viața parohiei
Sarbatoarea Adormirii Maicii Domnului în parohia noastră

DIN COMORILE ORTODOXIEI ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Adormirea Maicii Domnului sau "Pastele verii"

Adormirea Maicii Domnului sau

Sarbatoarea Adormirii Maicii Domnului este considerata de mai multi teologi drept "Pastele verii", fiind sarbatoarea cea mai cunoscuta in popor din acest anotimp si cea mai importanta din cele inchinate Nascatoarei de Dumnezeu. In aceasta zi, ortodocsii si romano-catolicii sarbatoresc atat moartea si ingroparea, cat si invierea si inaltarea la cer a Maicii Domnului.

Asemanarile dintre cele doua mari praznice imparatesti sunt exprimate in modul cel mai evident la nivel liturgic. In acest sens, Maica Domnului este singura dintre Sfintii Bisericii Ortodoxe care are o randuiala liturgica a punerii in mormant asemenea cu cea a Mantuitorului Iisus Hristos.

Credinciosii care participa la Slujba Vecerniei Adormirii Maicii Domnului retraiesc parca o noua Sambata Mare din Saptamana Patimilor. In biserica se canta imne precum Prohodul si Binecuvantarile Maicii Domnului, iar Epitaful Maicii Domnului este purtat in procesiune imprejurul locasului de cult.

Adormirea Maicii Domnului sau Pastele verii

Prohodul Maicii Domnului

In decursul timpului, in unele comunitati ortodoxe, slujba Adormirii Maicii Domnului a fost imbogatita cu o cantare deosebita, anume Prohodul Maicii Domnului. Nu intamplator randuiala acestei slujbe are ca model pe cea a Prohodului Mantuitorului, din Sambata Mare, ea reprezentand un mod aparte in care Biserica isi manifesta preacinstirea sau supravenerarea la adresa Nascatoarei de Dumnezeu.

Prohodul Maicii Domnului a fost alcatuit de Manuel din Corint la inceputul secolului al XVI-lea, dupa modelul Prohodului Mantuitorului, care se canta in Vinerea Mare. Generalizata mai ales in bisericile rusesti, a patruns si in spatiul romanesc, prin traducerea facuta, in 1820, de Ion Pralea.

Aceasta cantare este incadrata in slujba de priveghere, cantandu-se in trei stari, fiecare respectand linia melodica traditionala. Legatura dintre Sambata Mare si Adormirea Maicii Domnului este pusa in evidenta de strofele Prohodului Maicii Domnului: "In mormant Viata/ Ai fost pus, Hristoase,/ Si-a vietii Maica-acum/ intra in mormant/ Si se muta la viata cea de sus".

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată AUGUST-2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Initial, Prohodul Domnului era cantat in timpul Utreniei, luand locul Polieleului. De aici si practica de a intercala versete din Psalmul 118, inaintea fiecarei strofe.

Potrivit acestei randuiri, Epitaful Maicii Domnului este adus din Sfantul Altar in mijlocul Bisericii dupa "Dumnezeu este Domnul...". Este asezat in mijlocul bisericii, fiind tamaiat de trei ori imprejur, impreuna cu iconostasul si credinciosii. Dupa fiecare stare este rostita ectenia mica, urmata de tamaierea Epitafului, a iconostasului si a multimii. La finalul starii a treia, preotul tamaiaza epitaful, iconostasul si oamenii, in timp ce strana canta Binecuvantarile Maicii Domnului, dupa modelul Binecuvantarilor Invierii ce se canta in Marea Sambata si la Utrenia duminicala pe parcursul intregului an. Utrenia Praznicului continua apoi in mod firesc. In timpul Doxologiei Mari preotul tamaiaza epitaful de trei ori, iar dupa ultimul "Sfinte Dumnezeule", epitaful este luat si purtat in procesiune in jurul bisericii.

Cu vremea, randuiala cantarii Prohodului Maicii Domnului s-a mutat in cadrul Vecerniei Mari, dupa imnul Sfantului Simeon, "Acum libereaza...". Exista insa si biserici unde unele slujba Prohodului Maicii Domnului este oficiata ca randuiala individuala, inaintea Vecerniei Mari. La sfarsit, se iese afara si se inconjoara biserica cu un epitaful pe care este reprezentata Adormirea Maicii Domnului. Epitaful este purtat in procesiune in acelasi fel ca si Epitaful Mantuitorului in Saptamana Mare, cu exceptia ca nu este asezat pe Sfanta Masa.

Procesiunea cu Epitaful Maicii Domnului la Ierusalim

Procesiunea cu Epitaful Maicii Domnului a fost oficiata in Ierusalim inca din vechime. De aici s-a raspandit in Rusia si in celelalte tari ortodoxe. In Ierusalim, slujba este oficiata in timpul Vecerniei Adormirii Maicii Domnului. In unele biserici si manastiri din Rusia, aceasta este oficiata a treia zi dupa praznic.

Adormirea maicii Domnului sau Pastele verii

Nicaieri nu este praznicul Adormirii Maicii Domnului sarbatorit cu o mai mare solemnitate ca in Ierusalim. In ajunul sarbatorii, o mare procesiune incepe la Patriarhia din Ierusalim continuand pe strazile inguste ale Orasului Vechi, inaintand incet catre Ghetsimani. Epitaful Adormirii Maicii Domnului se afla in fruntea procesiunii, formate din clerici, monahi, maici, si pelerini care ii urmeaza. Dupa aproximativ doua ore de mers procesiunea se incheie la biserica de aici, cu Slujba Prohodului.

Adormirea Maicii Domnului sau Pastele Verii

Biserica Maronita pastreaza o traditie potrivit careia cea de-a treia Anafora a Apostolului Petru sau Sharrar ar fi fost initial compusa pentru si folosita la inmormantarea Maicii Domnului. Aceasta traditie s-a dezvoltat probabil deoarece in forma sa finala anaforaua contine douasprezece paragrafe, cate unul pentru fiecare Apostol prezent la inmormantarea Nascatoarei de Dumnezeu.

Adormirea Maicii Domnului si bucuria pascala

Praznicul Adormirii Maicii Domnului sau "Pastele verii", adevereste si intareste credinta noastra in invierea cea de obste. Invierea si Inaltarea Maicii Domnului la cer nu trebuie privite ca niste privilegii ale ei personale, deoarece, spre deosebire de Mantuitorul, nu a inviat prin propria sa putere, ci ea a fost dusa in Imparatia Cerurilor de catre ingeri. Mormantul si moartea nu au putut-o tine pe Maica Vietii, caci nu putea suferi stricaciunea cea care L-a nascut pe Fiul lui Dumnezeu.

Adormirea Maicii Domnului, desi este invaluita in tristete, ne face partasi mai ales bucuriei pascale, deoarece noi marturism ca Nascatoarea de Dumnezeu se afla acum in stare de inviere.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Adormirea Maicii Domnului În fiecare an, la 15 august, creștinii serbează Adormirea Maicii Domnului, sărbătoare religioasă cunoscută ca Sfânta Maria Mare sau Sântamaria. Popular, Adormirea Maicii Domnului este considerată ziua care desparte lunile călduroase de cele reci. Tot pe 15 august este sărbătorită Ziua Marinei, Maica Domnului fiind ocrotitoarea marinarilor. La malul mării, dar și în orașele dunărene sunt organizate ample serbări. Această zi a fost declarată sărbătoare națională.

În această zi de 15 august, religia spune că Maica Domnului a fost înștiințată printr-un înger de mutarea ei din această viață. Aceeași tradiție spune că apostolii, aflați în acel moment în diferite zone ale lumii, au fost aduși pe nori pentru a fi prezenți la acest eveniment. Prin pronia divină, Apostolul Toma nu a fost prezent la înmormântare, sosind trei zile mai târziu. Întristat, a cerut să se deschidă mormântul, pentru a săruta mâinile Născătoarei de Dumnezeu, dar, intrând, l-a găsit gol.

În timp, în cuvântările Părinților Bisericii, începe să se afirme cu mai multă putere credința că după adormirea sa, Fecioara Maria a fost înviată de Fiul Său și luată cu trupul în Împărăția Cerurilor.

Sfânta Maria Mare, Adormirea Maicii Domnului, este cea mai mare sărbătoare a verii. Se ține pentru sănătate, pentru căsătorie, pentru naștere ușoară, dar și pentru vindecări. Înainte de Sfânta Marie Mare (15 august) se postește timp de două săptămâni și se fac pelerinaje la mănăstirile care poartă hramul Sfânta Maria.

Tradiții și obiceiuri de Sfânta Maria Mare

În unele zone, tradițiile și obiceiurile legate de această sărbătoare încă se mai păstrează. Iată câteva exemple:

În dimineața acestei zile, femeile merg la biserică și împart struguri, prune și faguri de miere. Apoi, femeile merg în cimitir și tămâiază mormintele rudelor.

Ciobanii coboară oile de la munte (La Sântămăria Mare / Tulesc oile la vale!), bărbații își schimbă pălăria cu căciulă, se interzice scăldatul în apa râurilor spurcată de cerb și dormitul pe prispă sau în târnațul casei.

De Sfânta Marie, fetele purtau o plantă numită “năvalnic”, care avea puterea să aducă pețitori.

Dacă în apropierea zilei Sfintei Marii înfloreau trandafirii, era un semn că toamna va fi lungă.

În sudul țării se angajau pândarii la vii și se luau măsuri de protecție magică a podgoriilor împotriva păsărilor.

De pe 15 august se deschidea, în satul tradițional, un important sezon al nunțiilor, sezon care ținea până la intrarea în postul Crăciunului. În această zi se organizau târgurile și iarmaroacele de toamnă.

Perioada dintre cele două Sântămării, Sântămăria Mare (15 august) și Sântămăria Mică (8 septembrie), era considerată perioada cea mai potrivită pentru semănăturile de toamnă.

În această zi erau adunate ultimele plante de leac, putându-se afla cum va fi toamna ce se apropie și se culeg flori care se pun la icoana Preacuratei, considerându-se că apoi sunt bune de leac.

În perioada postului Sfintei Marii fetele își cos costume speciale, lucrate numai în alb, pentru pelerinajul din zilele de 14-15 septembrie la mănăstirile care poartă hramul Sfânta Maria.

Superstiții

Nu se tunde părul de Sfânta Maria Mare

Conform unei superstiții vechi, în ziua de Sfânta Maria Mare credincioșii ar trebui să evite tunderea părului și aruncarea lui la gunoi. De asemenea, în această zi de sărbătoare se spune că nu este bine să mergi înapoi, întrucât atrage tristețea Maicii Domnului.

Nu se aprinde focul în sobă

O altă superstiție legată de ziua Adormirii Maicii Domnului spune că nu este bine să se aprindă focul în sobă, acesta fiind un gest care atrage boala și ghinionul.

Despre Maica Domnului la Părinții filocalici

În Biserica Ortodoxă, învățătura despre Maica Domnului ocupă un loc important, deoarece stă în strânsă legătură cu învățătura despre Iisus Hristos și despre mântuirea neamului omenesc, despre împăcarea omului cu Tatăl ceresc. Referirile explicite din Filocalie la Maica Domnului sunt puține la număr și destul de succinte.

Cu toate acestea, Părinții filocalici au meditat adânc încă de la început asupra semnificațiilor ascunse referitoare la Maica Domnului.

Cu toate că nu-și propun să dezvolte pe această temă studii sistematice de dogmatică, Părinții filocalici ne-au transmis învățături însemnate, prin scrierile și cuvântările lor, de laudă către „preaneprihănită și preacurată Fecioară” (Sf. Simeon Noul Teolog, Cuvântări morale, cuv. 9, în col. Filocalia, vol. 6). Când vorbesc despre Maica Domnului, Părinții folosesc cuvintele cele mai bogate în cuprins, de o rară frumusețe poetică și profundă teologie, iar toată această bogăție și frumusețe nu pot fi înțelese decât duhovnicește, prin acceptarea paradoxalului, miraculosului, așa cum au fost transmise Bisericii prin Tradiție. Scrisul lor, deși pare, nu este hiperbolic, nu este țesut din exagerări poetice, pentru că nu exprimă mai mult decât este ea în realitate, toate evenimentele scripturistice din viața Sfintei Fecioare intrând în sfera neobișnuitului, care covârșește cuvântul și gândul. Cuvintele Părinților sunt imne de laudă și de mulțumire către Maica Domnului sau cuvinte adresate ucenicilor pentru a le spune ceea ce de-a dreptul nu se poate spune. Tocmai de aceea, înainte de a începe laudele sale către Maica Domnului, în imnele scrise de dânsul, Sf. Efrem Sirul se ruga către dânsa așa: „Gura mea este prea mică ca să pot vorbi despre tine și limbă nu am ca să arăt tainele tale. Nu am glas și cuvânt ca să povestesc frumusețea ta. Poruncește-mi ca să spun despre tine!”.

Pentru a se apropia cineva de sfințenia celei mai cinstite decât heruvimii, se cere, înainte de toate, curăție, sfințenie. Pentru a vorbi despre cea care însumează toată taina teologiei, este necesară o minte de teolog. Deci, singurii în măsură să ne învețe despre Născătoarea de Dumnezeu, prin toate descoperirile minunilor celei mai mărite fără de asemănare decât serafimii, sunt sfinții, care, prin curăția lor, au dobândit „mintea lui Hristos” (I Cor., 2, 16). Acest lucru le cuprinde pe toate.

Iubirea Sfinților Părinți față de Maica Domnului, rod al cunoașterii, admirației și recunoștinței

Maica Domnului este așezată în vârful piramidei creaturii, este cea mai înaltă din toată făptura văzută și nevăzută, pentru că ea nu numai că este mai slăvită decât toți oamenii, ci este „mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii”. Ea este cu adevărat plină de daruri ale sufletului și ale trupului. Referindu-se la aceste lucruri, Sf. Ioan Gură de Aur din operele cărui s-au inspirat adesea Părinții filocalici scrie: „Nimeni nu este asemenea în viață cu Fecioara Maria. Cercetează, omule, zidirea toată cu cugetul tău și vezi dacă este ceva asemănător sau mai mult decât sfințenia Fecioarei de Dumnezeu Născătoare. Străbate pământul, privește marea împrejur, cutreieră văzduhul, pătrunde cu mintea ta cerurile, amintește-ți de toate puterile cele nevăzute, și vezi dacă există o altă minune la fel cu aceasta în întreaga fire” (Cuvânt despre Fecioara Maria).

Părinții filocalici o laudă pe Maica Domnului pentru că ei, cu ochii cei curați ai inimii lor, au văzut-o pe ea mai apropiată decât orice făptură de Fiul ei și nedespărțită de El. Cu cât iubeau mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai mult iubeau și cunoșteau pe Născătoarea de Dumnezeu. Iubirea Sfinților Părinți față de Maica Domnului a fost rod al cunoașterii, admirației și recunoștinței.

Știm că Sfântul Grigorie Palama, teolog filocalic, mărturisește că de mic copil a avut întotdeauna pe Maica Domnului ca apărătoare, căreia i-a împletit mai apoi cuvinte de laudă care sunt adevărate capodopere teologice, după nenumărate descoperiri ale ei în lumina dumnezeiască. Mai târziu, la Sfântul Munte, ca ascet, rugându-se Maicii Domnului în neîncetatele lui rugăciuni, în repetate rânduri a văzut-o în vedenie și, prin mijlocirea ei, a primit darul teologiei. Și Sfântul Nicodim Aghioritul, cel care a adunat textele Părinților filocalici în colecția „Filocalia”, în limba greacă, la anul 1782, era cuprins de o adâncă iubire duhovnicească pentru Maica Domnului.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată AUGUST-2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfântul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Deci, sfinții au avut o dorință nepotolită de preamărire a împărătesei Cerurilor. Cu cât înțelegeau din mărețiile ei, se minunau și admirația lor se transforma în iubire manifestată în imne și cântări. Și tot ce nu puteau să prindă cu mintea, ci numai cu simțirea, devenea substanță a altor tresăriri și aclamații ale sufletului.

Noi suntem fii ai Maicii Domnului și frați ai lui Hristos

Sfântul Simeon Noul Teolog ne învață că noi suntem fii ai Născătoarei de Dumnezeu și frați ai lui Hristos, căci „precum Fiul ei, și Dumnezeu s-a făcut Hristos și Dumnezeul nostru, dar a fost și fratele nostru, așa și noi, o, negrăită iubire de oameni!, ne facem fii ai Născătoarei de Dumnezeu, Maica Lui, și frați ai lui Hristos. Căci toți sfinții sunt aceasta prin nunta cea preaneprihănită și preanecunoscută săvârșită cu ea și în ea, datorită căreia Fiul lui Dumnezeu e din ea și sfinții sunt din El“ (Sf. Simeon, op. cit). Același Sfânt - Simeon - menționează că Maica Domnului L-a născut trupește pe Hristos, în chip de negrăit și fără bărbat. Iar sfinții toți Îl au ca unii ce L-au zămislit pe El după har și după dar. Și „încetând ea să zămislească și să nască, Fiul ei a născut și naște în fiecare zi pe cei ce cred în El și păzesc sfintele Lui porunci“ (Ibidem).

După ce Cuvântul lui Dumnezeu S-a întrupat din fecioara Maria și S-a născut din ea trupește în chip de negrăit și mai presus de cuvânt, fiindcă nu se mai poate întrupa sau naște trupește iarăși din fiecare din noi, ne împărtășește spre mâncare trupul Său preacurat, pe care l-a luat din trupul neprihănit al Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Și mâncând acest trup al Lui, fiecare din noi, cei credincioși, care îl mâncăm cu vrednicie, Îl avem întreg în noi pe Dumnezeu Cel întrupat, pe Însuși Fiul lui Dumnezeu și Fiul Preacuratei Fecioare Maria, Care șade de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatăl. Din sfinți nu ia trup, ci le împărtășește lor trupul Său îndumnezeit.

Deci, Maica Domnului este „Stăpâna și Împărăteasa și Doamna tuturor sfinților, iar sfinții toți sunt slujitorii ei, precum Maica este a lui Dumnezeu. Pe de altă parte, sunt fiii ei, întrucât se împărtășesc din preacuratul trup al Fiului ei“ (Ibidem).

Fecioara Maria - Născătoare de Dumnezeu

Pentru ca Fiul lui Dumnezeu să poată coborî printre oameni, să vină în maximă apropiere de ei și să-și asume firea urmașilor lui Adam pentru a o înnoi dinăuntru, El trebuia să găsească în cuprinsul lumii create un vas ales apt de a deveni receptacol divinității și de a zămisli un fiu preacurat al cărui ipostas avea să fie Însuși Logosul divin.

Fecioară și Maică, Făptură Umană și Mamă a Celui ce este Dumnezeu, fiică muritoare să nască pe Dumnezeu Cel fără de început, sunt paradoxuri pentru necredincioși. Dar ceea ce la oameni este cu neputință, la Dumnezeu este cu putință, legile firii sunt biruite. Fecioara Maria ia în pântece de la Duhul Sfânt și naște pe Dumnezeu-Fiul.

Referitor la aceasta, Petru Damaschinul spune: „Minunatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au umplut de uimire, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește și pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, pe tine te măresc cetele îngerilor și oamenilor“ (Petru Damaschinul, Învățătură duhovnicești, Filocalia 5). Fecioara Maria e Născătoare de Dumnezeu pentru că Dumnezeu-Cuvântul s-a întrupat și s-a făcut om și S-a unit la zămislire cu templul (umanitatea) pe care l-a luat din ea. Nașterea lui Iisus din Fecioara Maria depășește orice altă minune, cum ne încredințează Petru Damaschinul spunând: „Și nimeni nu poate întreba despre ale Tale. Pentru că sunt mai presus de minte, fire și de înțelegere. Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu Te mărturisim pe Tine, cei mântuiți prin Tine, Fecioară curată, mărindu-Te împreună cetele netrupești, pentru că: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin Tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care mărindu-L împreună cu oștile îngerești, pe Tine te mărim... Născătoare de Dumnezeu, tu ești viața cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții, singur Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...“ (Ibidem).

Precum putem ușor constata, dincolo de toate cele câte

s-au scris, că Maica Domnului rămâne mai presus de minte și de cuvânt, de vreme ce Dumnezeu-Cuvântul S-a unit cu ea, dar nu cum se unește cu făpturile raționale care se fac vrednice de îndumnezeire prin energiile dumnezeiești necreate, nici după ființă, ci după ipostas.

Prin ea, Fiul lui Dumnezeu a putut deveni om deplin și astfel, fiind asemenea în toate cu primul Adam, născut fără sămânță omenească, a izbăvit de păcate pe om. În acest sens, Sfântul Simeon ne spune: „...precum Eva cea dintâi a născut din împreunare și din sămânța lui Adam și din ea și prin ea s-au născut toți oamenii, așa și

Născătoarea de Dumnezeu, primind pe Cuvântul lui Dumnezeu-Tatăl în loc de sămânță, L-a zămislit și L-a născut numai pe Unul-Născut din Tatăl dinainte de veci și Unul-Născut și întrupat din ea, în zilele de pe urmă“ (Ibidem). Numai ea, stând între Dumnezeu și oameni, L-a făcut pe Dumnezeu Fiu al omului, iar pe oameni fii ai lui Dumnezeu.

Maica Domnului - preacurată și preaneprihănită

Încă din primele secole creștine, evlavia credincioșilor a înconjurat persoana Sfintei Fecioare Maria cu o cinstire care a întrecut cinstirea celorlalte persoane sfinte, fiind mai presus decât toți sfinții, deoarece ea este mai apropiată de Iisus Hristos, fiind astfel „mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii“.

Sfântul Simeon o numește „preaneprihănită și preacurata fecioară“ și explică: „O numesc pe aceasta neprihănită și preacurată în asemănare cu noi, oamenii de atunci, comparând-o cu aceia și cu noi, robii ei; față de Mirele ei însă și Părintele Aceluia, ea e om, dar e curată și preacurată, și mai curată, și mai neprihănită decât toți oamenii din toate neamurile. Pe aceasta a ales-o pentru Fiul Său“ (Sf. Simeon Noul Teolog, op. cit.). Din această repetiție: „curată și preacurată, și mai curată, și mai neprihănită“, observăm cât de mult au insistat Părinții când a fost vorba de curăția sufletească a Maicii Domnului.

Sfântul Maxim Mărturisitorul, referindu-se la fecioria Născătoarei de Dumnezeu, arată că nașterea s-a făcut în chip minunat, fără de sămânță, iar Fecioara Maria a rămas fecioară și după naștere: „...zămislirea Lui (lui Hristos - n.n.) s-a făcut în chip minunat, fără de sămânță, iar nașterea, mai presus de fire, fără stricăciune, căci Dumnezeu, născându-Se din maică, îi strângea prin naștere legăturile fecioriei mai mult decât firea“ (Sf. Maxim, Tâlcuire la Tatăl nostru, în Filocalia, vol. 2).

Fecioară să nască și după naștere să rămână iarăși fecioară este o altă antinomie a credinței creștine. Rațional, este un nonsens, dar privit cu ochii credinței, nimic nu se arată mai adevărat decât ca fecioară să nască pe Dumnezeu sub umbrirea Sfântului Duh, iar după naștere să rămână iarăși fecioară.

„Pe cine va găsi deci Dumnezeu deopotrivă cu El, ca să-Și aducă Sieși mireasă de la el?“

Sfântul Simeon Noul Teolog vorbește despre Maica Domnului ca Mireasă: „Asemănatu-s-a Împărăția cerurilor, împăratului care a făcut nunți fiului său și a chemat pe mulți. De care împărat vorbește, dacă nu de Însuși Tatăl Său și Dumnezeu? Și cui altcuiva a făcut nuntă, dacă nu Fiului Său Unul-Născut și Domnului Dumnezeuului nostru Iisus Hristos însuși? Dar cu cine sau cu ce împărat a primit Stăpânul și Împăratul tuturor să facă înțelegerea de căsătorie? Fiecare din noi, oamenii, când vrea să aducă o mireasă fiului său, se grăbește să ia pe fiica celui mai de vază și mai slăvit și mai bogat. Pe cine va găsi deci Dumnezeu deopotrivă cu El, ca să-Și aducă Sieși mireasă de la el? Căci zice prorocul: «Cel ce ține în mâna Lui marginile pământului și pe cei ce locuiesc în el, ca pe niște lăcuste» (Isaia 40, 22). Iar în alt loc: «Dumnezeu cel veșnic, Care a întocmit marginea pământului» (Isaia 40, 28) și «a întemeiat pe nimic stâlpul lui» (Iov 38, 4-6) ... Deci Cel ce este așa, să vedem a cui fiică a luat mireasă și a făcut nuntă Fiului Său. Vreți să aflați a cui? Mărimea coborârii Lui îmi ametește gândul și mă cutremur să v-o spun. Dar încrezându-mă în bunătatea Lui, voi spune: și-a luat mireasă pe fiica celui ce s-a răzvrătit împotriva Lui și a celui ce a săvârșit desfrânare și ucidere: ca să spun așa, a unui desfrânat și ucigaș“ (Sf. Simeon Noul Teolog, op. cit.). Este vorba despre o nuntă mistică între Dumnezeu și oameni. Fecioara Maria este mireasa lui Dumnezeu, unită cu El printr-o nuntă mistică, ea prin învoire de bunăvoie făcând posibilă întruparea Fiului lui Dumnezeu. Trupul luat prin ea, Hristos l-a făcut ca templu sfânt pentru Sine Însuși.

În continuare, Sfântul Simeon ne vorbește despre negrăita coborâre a lui Hristos la noi, arătându-ne nouă pildă de smerenie:

„Vezi ce bunătate și coborâre de negrăit? Vezi ce covârșitoare iubire de oameni? Vezi mărimea iubirii și bunătații? Învață de aici, tu, cel ce-ți închipui lucruri mari despre tine, să te smerești și să fii modest, și niciodată să nu te înalți asupra cuiva, chiar dacă ai fi cel mai mare împărat dintre împărați, cel mai vestit dintre conducători, cel mai bogat dintre toți bogații; învață privind la Domnul tuturor, la Sfântul sfinților, la fericitul Dumnezeu și singurul Stăpânitor, la Cel ce locuiește în lumina neapropiată (I Tim., 6, 15-16), Care coboară astfel și-Și aduce mireasă Fiului Său Unul-Născut de la cel ce s-a răzvrătit, El, Cel nevăzut, Cel necuprins, Cel nepătruns, Făcătorul și Ziditorul tuturor, pentru tine și pentru mântuirea ta.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată AUGUST-2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Și cine e cel ce a săvârșit ucidere și desfrânare, pe a cărui fiică și-a ales-o Sieși ca mireasă? David, fiul lui Iesei, care a omorât pe Urie și a preacurvit cu femeia lui (Regi 11, 2-5). Pe fiica acestuia, pe Maria, preaneprihănită și preacurata Fecioară, a ales-o El de mireasă“ (Ibidem).

Sfântul Simeon mai arată că această nuntă este „preaneprihănită și preanecunoscută săvârșită cu ea și în ea, datorită căreia Fiul lui Dumnezeu e din ea și sfinții sunt din El“ (Ibidem).

Maica Domnului - urzitoare de nesfârșită rugăciune

Dacă pe sfinți care sunt „prieteni“ sau „casnici“ apropiați ai lui Dumnezeu îi chemăm ca ei să fie solitori și împreună-rugători cu noi la Dumnezeu, Prea Sfintei Fecioare Maria îi cerem nu numai să se roage pentru noi, ci ea însăși să ne ajute, în calitate de Maică a Fiului lui Dumnezeu, fapt de care se leagă mijlocirea ei specială pentru noi. Referitor la acest lucru, Petru Damaschinul spune: „Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu Te mărturisim pe Tine, cei mântuiți prin Tine, fecioară curată, mărindu-Te împreună cu cetele netrupești...“ (Petru Damaschinul, op. cit.).

În acest sens, părintele Dumitru Stăniloae menționează că „...toți scriitorii bisericești bizantini socotesc că ceea ce a avut atingere cu Hristos rămâne mai departe izvor de putere dumnezeiască. Faptul de a fi avut atingere cu Hristos nu aparține numai trecutului, ci are o permanentă actualitate. Iar mai intim a fost unit cu Hristos sânul Maicii Domnului. Bizantinii socotesc unirea aceasta permanentă, Fiul rămânând unit cu Maica și după naștere, cum rămâne veșnic unit cu Tatăl. De aceea, sânul Maicii Domnului e izvor de energie în mod direct“ (Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, op. cit., p. 92).

Maica Domnului se află pe culmile cele mai înalte, neexprimat de înalte, ale curăției și ale rugăciunii. Părintele Stăniloae, referindu-se la aceasta, menționează: „Nu e copilăresc lucru să fie socotită exterioară lui Hristos, exterioară Duhului Sfânt și bogăției Lui de lumină și har, în lucrarea ei de nesfârșită rugăciune? Ea se umple de Duhul Sfânt tocmai prin rugăciune, mai bine zis e plină mereu de Duhul Sfânt întrucât e mereu în neîntreruptă rugăciune“ (Ibidem, p. 124). Ea și dăruiește direct din bogăția pe care o are cu ea, de la Dumnezeu, în baza unirii ei maxime cu Hristos.

Maica Domnului - prima isihastă și ocrotitoarea isihăștilor

Maica Domnului s-a consacrat de la început lui Dumnezeu pe care nu-L vedea și Căruia Îi vorbea numai în rugăciune, se consacrase unui templu pământesc și trecător, templul din Ierusalim, apoi se va consacra Dumnezeului întrupat, Fiului lui Dumnezeu devenit și Fiul ei. Ea L-a iubit pe Mântuitorul înainte de a-L iubi cineva dintre oameni și nimeni dintre oameni nu L-a iubit așa de mult ca ea. Ea a fost pentru toți sfinții model de sfințenie, râvnă, nevoiță și liniștire. Ea este și cea mai mare și mai înțeleaptă făptură care s-a nevoit, prima și cea mai mare isihastă, pentru că „deși L-a născut (pe Hristos) și trupește, dar L-a avut întreg în sine totdeauna și-L are și acum și pururea, și duhovnicește, și-L are la fel, în chip nedespărțit“ (Sf. Simeon Noul Teolog, op. cit.), astfel, Hristos, care a fost unit cu ea trupește până la naștere, rămâne unit cu ea, mai desăvârșit decât cu oricine, și după aceea, în mod spiritual, tainic.

Preacinstirea Maicii Domnului

Sfânta Fecioară Maria se bucură în Ortodoxie de o deosebită cinstire, de o „supracinstire“, adică de o cinstire care întrece pe a tuturor sfinților, chiar și pe a ucenicilor Mântuitorului, căci ucenicii cei mai apropiați au petrecut numai câțiva ani cu El, dar ea a fost și a rămas cu El de la început până la sfârșit. Cinstirea Maicii Domnului trebuie să aibă un corespondent real în viața noastră, noi fiind chemați să-L întrupăm duhovnicește pe Mântuitorul, în sufletul nostru.

Orice credincios ortodox știe că, în ordinea vieții morale și sacramentale, Maica Domnului este modelul suprem al viețuirii noastre în Hristos. Ea s-a ridicat la culmea desăvârșirii, ea care a fost aleasă dintre toate femeile lumii, pentru a deveni altar curat al Fiului Său iubit. Credinciosul o venerază cu acea conștiință că, cinstind-o pe ea, îl preamărim pe Hristos. Preasfânta Fecioară s-a bucurat de o cinstire deosebită din partea credincioșilor încă din timpul vieții, deoarece persoana ei a fost mereu asociată în chip firesc cu cea a divinului Mântuitor.

Observăm că, atunci când descrie necuprinsele măreții ale Maicii Domnului, cuvântul sfinților deodată devine cântare, laudă și preamărire. Ei știau că, oricâte ar spune despre ea, niciodată nu vor găsi cuvinte să cânte îndeajuns pe Maica Domnului, necunoscând limite pentru preamărirea ei. De asemenea, niciodată nu vor putea

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată AUGUST-2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

exprima adâncimea tainei și nici a o lăuda după cuviință. „Și nimeni nu poate întreba despre ale Tale (zice Petru Damaschinul). Pentru că sunt mai presus de fire, de minte și de înțelegere“. Așa că, cel mai înalt mijloc de a slăvi pe Maica lui Dumnezeu e de a întrebuița «imnul tăcerii». Aceasta nu înseamnă răceală și lipsă de mare evlavie iubitoare, ci, dimpotrivă, cel mai adânc jar al inimii.

Suntem îndemnați de Părinții filocalici să cinștim pe Împărăteasa Cerului, urmând-o deplin în smerenie și supunere până să facem ceea ce și ea a făcut, ca să ne putem învrednici de înfierea ei.

Fiii Maicii Domnului cunosc plinătatea rodnică și sacră a votului tăcerii. Îndeosebi ei sunt marea armată tăcută a monahilor isihăști. Și noi știm că tăcerea isihăștilor rugăciune este.

Din viața parohiei

Sarbatoarea Adormirii Maicii Domnului in parohia noastra

Sarbatoarea Adormirii Maicii Domnului are o insemnatate aparte pentru credinciosii parohiei noastre avand in vedere ca unul dintre hramurile parohiei noastre este inchinat Preasfintei Nascatoarei de Dumnezeu si Pururea Fecioarei Maria si anume: „ Soborul Maicii Domnului”, astfel orice sarbatoare inchinata Maicii Domnului are o insemnatate aparte in inimile credinciosilor parohiei noastre care ca in fiecare an vin cu multa dragoste si participa in numar mare atat la slujba prohodului de seara, dar si la Utrenia si Sfanta Liturghie de a doua zi.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată AUGUST-2013

[http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro](http://biserica-soborul_maicii_domnului_crestin_ortodox.ro)

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la
Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

La sfarsitul slujbei de a doua zi prin stradania Pr. Paroh Dumitru Valentin Buse si a membrilor consiliului parohial s-au impartit spre mangaiere si folos pachete credinciosilor care au participat la Sf. Liturghie.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată AUGUST–2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la
Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

